

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. V.**, zast. JUDr. Denisémit Mitrovičem, advokátem se sídlem Mírové náměstí 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018, čj. KrÚ 63098/2018/ODSH/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 14. 5. 2019, čj. 52 A 143/2018-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 13. 4. 2017 žalobce obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Žalobce podal u Magistrátu města Pardubice námitky proti provedenému záznamu bodů, v nichž současně navrhl doplnění dokazování o podklady, kterými měl být uznán vinným z přestupků. Navrhoval opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů. Dále dne 9. 5. 2017 zažádal o přerušování správního řízení do doby rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku a současně podal u Policie ČR podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení (rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 8. 4. 2017). Magistrát řízení o námitkách přerušil a vyčkal rozhodnutí Policie ČR. Ta neshledala podnět k přezkumnému řízení odůvodněným, stěžovatel totiž

nevznesl žádné námitky v době projednávání přestupku, z popisu přestupkového jednání je zřejmá skutková podstata daného přestupku, pokutový blok byl čitelný, správný a úplný. Jelikož Policie ČR neshledala důvody k zahájení přezkumného řízení (sdělení ze dne 21. 6. 2017), magistrát v řízení pokračoval a námitky zamítl.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání. Žalovaný odvolání zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí. Konstatoval, že v řízení o námitkách do bodového hodnocení řidiče nejsou správní orgány oprávněny provádět přezkum pravomocných rozhodnutí. Proto magistrát zkoumal pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro všechny záznamy bodů a neprováděl zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body zapsány v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný posoudil jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokovém řízení z hlediska údajů o spáchaném přestupku a zjistil, že obsahují potřebné údaje a shledal je způsobilými.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl. Dovedil, že žalobce zaměňuje přezkum rozhodnutí o přestupku a námitky proti záznamu bodů v registru řidičů. Závěry správních orgánů byly podle soudu dostatečně odůvodněny. Rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné; správní orgány se vypořádaly se všemi odvolacími důvody.

[4] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. Kasační stížnost opírá pouze o důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Vypočítává jednotlivé žalobní body a tvrdí, že se k nim krajský soud vůbec konkrétně nevyjádřil. Soud „jakoby vycházel z cyklostylované předlohy“, „pouze zaměnil jména účastníků“, zaměřil se na to, jak v jiných řízeních argumentuje dřívější zástupce stěžovatele, ve skutečnosti se však s žalobními body nevypořádal. Celkově se prý napadený rozsudek nese v žoviální podobě.

[5] Žalovaný se ztotožňuje ze závěry rozsudku krajského soudu.

[6] NSS při posuzování kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS předesílá, že nepřezkoumatelnost rozsudku nezakládá jenom to, že rozsudek je podobný jiným rozhodnutím, to za podmínky, že tato jiná rozhodnutí odpovídají na obdobné námitky, jako přináší též aktuální žaloba či kasační stížnost. Bylo by samozřejmě zbytečné, aby soud stále dokola vymýšlel jinak podané odůvodnění, jen proto, aby snad zamezil „kvaziplagiátu“. Klíčové je, aby se rozhodnutí soudu skutečně vztahovalo k aktuálně posuzované individuální věci a bylo dostatečně individualizované ve vztahu právě k těm námitkám, které žalobce či stěžovatel v žalobě snáší.

[9] Předně lze říci, že není pravda, že by krajský soud dostatečně nevymezil věc, kterou se zabýval. Soud správně nejprve popsal skutkový a právní stav věci (viz body 5 a 6 napadeného rozsudku). V dalších bodech rozsudku pak krajský soud

pokračování

reprodukoval rozhodnutí žalovaného, se kterým se ztotožnil a připojil k němu své úvahy (viz body 7 násl. napadeného rozsudku).

[10] NSS dále zvážil, zda se krajský soud dostatečně konkrétně vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům. Co se týče žalobního bodu, dle něhož jsou podklady (rozhodnutí o přestupcích) nezpůsobilé k zápisu bodů, lze odkázat na body 10 násl. napadeného rozsudku. NSS proto jen stručně opakuje, že úkolem správního orgánu v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu je pouze zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, shodně v obecné rovině též body 8-11 napadeného rozsudku). Krajský soud k tomu rovněž správně dodal, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (viz bod 12 napadeného rozsudku, srov. pro stejný právní názor již rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS). V nynějším řízení se však žádné takové pochybnosti nevyskytly, dodal krajský soud, což stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybňuje.

[11] Stěžovatel dále v žalobě tvrdil, že žalovaný porušil § 3 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Žalovaný prý nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a jeho úkon tak trpí nesouladem s požadavky § 2 a § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. K tomuto žalobnímu bodu se krajský soud srozumitelně vyjádřil v bodech 13 až 17 rozsudku. Opačné názory stěžovatele plynou zjevně z toho, že zcela stírá rozdíl mezi přezkumem rozhodnutí o přestupku a přezkumem oznámení o dosažení 12 bodů. Žalovaný dle krajského soudu disponoval všemi potřebnými dokumenty pro posouzení námitek proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Zda pokutové bloky obsahovaly či neobsahovaly, slovy stěžovatele, „správné údaje“, nelze řešit v řízení o námitkách proti dosažení 12 bodů.

[12] Jediná námitka stěžovatele o nepřezkoumatelnosti rozsudku tedy není důvodná. Stěžovatel jiné námitky nepředkládá, proto se NSS k věci samé ani nemusel dále vyjadřovat. Obecně lze říci, že k otázkám právní obrany před výzvou k odevzdání řidičského průkazu dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu se NSS již opakovaně vyjadřoval, stěžovatele lze v tomto v obecné rovině odkázat např. na detailní odůvodnění v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, čj. 10 As 141/2018-40.

[13] NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu